

poganom, tavajočim v temi in smrtni senci, nosili Kristusovo resnico in ljubezen in s tem tudi kulturo. Tudi med Slovenci se misijonska ideja lepo razvija ter privlačuje v svoj krog vedno večje število idealnih mladih oseb, ki so pripravljene se povsem žrtvovati za razširjenje Kristusovega kraljestva na zemlji. Razumljivo je, da nimajo lažnivi svobodomislci in marksisti nobenega smisla za zveliča-

nje poganskih duš, saj se tudi za lastne duše ne brigajo, da so nekatere slabše kot poganske. Vernim kristjanom pa ne sme nikdar izginiti iz vidika Kristusova zapoved, da se morajo v krščanskih resnicah poučiti vsi narodi. Brez misijonov pa je to nemogoče. Zato pa je dolžnost vseh resničnih kristjanov, da naklonijo misijonom vso moralno in gmočno podporo.

Prvo dejanje novega kralja

Novi kralj Mihael je prisegel 6. septembra. Njegovo prvo dejanje je bil podpis zakonskega predloga, s katerim je potrdil polnomočja generalu Antonescu, ki je dobil naslov »voditelj države«.

Iz življenja novega kralja

Novi romunski kralj Mihael je bil rojen 25. oktobra 1921 kot sin takratnega prestolonaslednika Karola in njegove soproge Helene, grške princese. Ko je odobril romunski parlament 4. januarja 1926 odpoved njegovega očeta do prestolonasledstva, je bil proglašen Mihael za prestolonaslednika. Po smrti kralja Ferdinanda I. je postal kralj, kraljevske pravice pa je vršil poseben svet.

Ko se je vrnil njegov oče in zasedel kraljevske prestol kot Karol II., so bile mlademu Mihaelu odvzete pridobljene pravice in je bil tudi odstavljen vladarski svet. Kakor hitro se je vrnil kralj Karol, je odpotovala Mihaelova mati Helena iz Romunije v Anglijo. Mati in sin sta se sestajala v daljših presledkih v inozemstvu.

Vladarska sprememba v Romuniji

Diktatura v Romuniji po odstopu dela Transilvanije (Sedmograške) Madžarom

Gigurtova romunska vlada je sprejela na Dunaju od Nemčije in Italije narekovano novo razmejitev z Madžarsko. V delu Sedmograške, ki je pripadel po dunajski razsodbi Ogrski, je 230 lesnih industrij s 670 žagami. Poleg lesa je uvažala Madžarska iz teh krajev tudi seno in kože. Ogromne vrednote predstavljajo za Ogrsko sedmograške rudnine. Od industrijskih mest Sedmograške dobijo Madžari štiri velika, v katerih so zelo pomembna industrijska podjetja za železo, stroje, porcelan, tkanine in špirit. Samo s stališča poljedelske proizvodnje zaostaja odstopljena Sedmograška za ostalo Romunijo. Na kratko omenjena gospodarska izguba je romunsko prebivalstvo toliko razburila, da je prišlo do resnih nemirov in poskusa atentata na kralja. Gigurtu, ki je bil kot ministrski predsednik za prelom Romunije z Anglijo in za naslonitev na Nemčijo ter Italijo, je podal ostavko. Njegov naslednik je general Antonescu, ki je bil svojčas armadni poveljnik na Sedmograškem, vojaški guverner Bukarešte in večkrat vojni minister. General Antonescu ima nalogo, da kot predsednik vlade s pomočjo vojske ohrani v državi mir in izvede obveznosti, ki jih je Romuniji naložila dunajska razsodba. Koj ko je bil novi ministrski predsednik zaprisežen 5. septembra, je bila s kraljevim ukazom ukinjena ustava iz leta 1938. in razpuščeni obe zakonodajni zbornici. Z drugim ukazom je podelil kralj generalu Antonescu diktatorska pooblastila. Kralj Karol si je še pridržal: vrhovno poveljništvo nad oboroženo silo, pravico kovanja in izdajanja denarja, pomiloščenje, priznanje diplomatskih zastopnikov tujih držav in sklepanje pogodb s tujino. Spremembo obstoječih zakonov in morebitne spremembe vlade bo s kraljem sopolpisoval predsednik vlade. Vsa druga državna opravila bo vršil novi ministrski predsednik.

Odstop kralja Karola

Zgoraj smo kratko opisali bliskovite dogodke, ki so sledili dunajski razmejitveni raz-

sodbi. Kljub temu, da je kralj Karol poveril po odstopu velikega dela Sedmograške Ogrski generalu Antonescu diktatorsko oblast, se je ljudska nevolja toliko stopnjevala, da se je kralj Karol 6. septembra odpovedal prestolu v korist svojemu sinu in prestolonasledniku Mihaelu.

Kakor hitro je kralj podpisal odstopno izjavo in je bil objavljen njegov oklic na narod, je kralj Karol v letalu zapustil Romunijo. Odletu kralja je sledila vrnitev njegove žene kraljice Helene iz Italije, ki je mati novega kralja Mihaela.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Kamnica. Dne 25. avgusta smo položili k večnemu početku Ano Komar, staro 72 let. Imela je dvoje posestev, eno v Kamnici, drugo pa v Bresternici. Ob svoji smrti ju je podarila svojima posinovljencema. Rajna Ana Komar je bila po svoji darežljivosti poznana daleč na okrog. Še ob svoji smrti je mislila na občinske uboge, ki jim je v oporoki zapustila večjo vsoto denarja. Prav tako tudi revnim šolskim otrokom in gasilskemu društvu. Za njo žaluje vsa župnija in vsi, ki so uživali njeno dobroto ter ji prosijo božjega plačila v nebesih.

Smrt obče spoštovane železničarjeve žene. Dne 29. avgusta je umrla v Placarjih pri Ptujju po težki bolezni, sprevidena s svetimi zakramenti za umirajočo, vobče poznana in spoštovana gospa Ivana Toplak, žena žel. Vinka Toplaka, ki je že dolgo let naročnik »Slov. gospodarja«. Kako je bila pokojnica priljubljena, je pokazal njen pogreb, ki se je vršil dne 31. avgusta 1940 iz hiše žalosti na farno pokopališče pri Sv. Urbanu pri Ptujju. Pogreba se je udeležilo čez sto ljudi, čeprav je bil delovni dan in imajo ljudje veliko dela. Pogreb je vodil domači gospod župnik Ivan Razbornik ob asistenci g. kaplana Karla Jaša in domačina g. Stanka Horvat. Domači moški pevski zbor je pod vodstvom urbarskega g. organista zapel pred hišo žalosti in na pokopališču dve lepi žalostinki, ob odprtem grobu pa se je poslovil od pokojnice domači g. župnik. Naj bi ljubi Bog dal pokojni Ivani večni mir in pokoj.

užaloščenemu možu in hčerka naša iskreno sožalje!

Srčna kap je zadela dne 29. avgusta 50 letnega, zelo skrbnega posestnika Karla Nudi v Sr. Gašteraju, župnija Sv. Jurij v Slov. goricah. Bolehal je že dalje časa tudi na srcu, vendar je ta nenadna smrt pretresla vso faro. Zapušča pet nedoraslih sinov in žalujočo ženo. Bodi mu zemlja lahka — ostalim pa naše sožalje!

Lončar umrl. Dne 3. septembra je v Ljutomeru umrl lončar in pečar Razlag. Bil je dober in značajan katoliški mož. Naj v miru počiva!

V cvetu mladosti umrl. Pred nedavnim je nezljupska smrt pretrgala v soboški bolnici nit življenja mlademu, komaj 15 let staremu fantu Hožjan Ivanu iz Velike Polane. Bog mu daj nebeski raj!

V 99 letu starosti umrl bivši upravitelj veleposestva. Minuli petek, dne 6. septembra smo položili k večnemu počitku 99 let starega upravitelja veleposestva v Rakičanu g. Schweinhammer Janeza. Pokojnika so po vsej okoliščini zelo cenili in spoštovali, zato ga je na zadnji poti spremljalo mnogo ljudi, ki so prihitei od blizu in daleč. Naj mu bo lahka mati zemlja!

Bukovnica. Minuli teden, dne 29. avgusta, se je smrtno ponesrečil pos. Tivadar Ignac iz Bukovnice. Pri sosedu je mlatila mlatilnica in je tudi ponesrečenec tam pomagal pri skladanju slame v oslico. Ko je bila oslica, na kateri je bil ponesrečenec, že skoro dovršena, je nenadno pa-

žvižgale nad mladeničevo glavo. Lopovi so hoteli ohraniti konja. Ena krogla je zadela ob skalo, od tam se je odbila ter raztrgala rokav Erikove suknje. Zasedovalci so zastajali, a krogle so še vedno žvižgale. Neka krogla je spet zadela ob skalo. Drobci so zadeli mladeniča v obraz in čelo ter ga ranili. Kri mu je tekla v oči in mu jemala vid. Toda Blisk je dirjal na vso moč in gospodarja kmalu rešil iz območja krogel.

Dolina je bila dolga. Največja nevarnost je minula in beg se bo posrečil, če ob vходу v dolino ni Rogerjevih ljudi. Erik se je ustavil nekako sredi pota in prisluhnil. Zasišal je topot kopit; preganjalci so torej zajahali in mu sledijo. Nenadoma je počil strel. Krogla se je odbila ob skalo. Sledilo je še nekaj strelcev. Erik je skočil s konja in ga potegnil za seboj med grmovje. Privezal ga je k drevesu in vzel v roke puško, ki je bila pritrjena k sedlu.

Spet sta prižvižgali dve krogli in se zarili v pesek. Prifrčali sta z druge strani gorovja. Erik se je sklonil in se previdno plazil na varnejši kraj. V daljavi kakih petdeset korakov je zagledal skalo, za katero bi se lahko skril in od tam streljal. Polovico pota bi moral prehoditi po nezavarovanem prostoru. Ko se je priplazil do tega prostora, je začel na vso moč teči. V hipu je počilo več strelcev. Krogle so žvižgale nad njim ter na desni in levi strani. Zadele ga niso in Erik je srečno prispel do skri- vališča.

Mladeniču se je izza skale nudil razgled po vsej okoliščini. Pred njim se je razprostirala ravnina. Previdno je pogledal iz skrivališča in je zagledal svoje preganjalce. Od strani so ga hoteli obkoliti, a so prehitro začeli streljati in so se izdali. Zdaj so poskakali s konj in se poskrili za skale. Toda niso imeli tako dobrega kritja ko Erik. Dobro so bili oboroženi. Imeli so puške najnovejše vrste. Erik je dobro videl, ko je prvi lopov legel na tla in se pripravil na strel. Preden je mogel pomeriti, je Erik že ustrelil. Divje vpitje je pričalo, da je strel zadel. Mož je izginil, a takoj je drug skočil na njegovo mesto. Želja po maščevanju ga je tako prevzela, da je takoj začel na slepo streljati. Ni streljal slabo; dve krogli sta se odbili ob skalo, za katero se je Erik skrival. Ti ljudje najbrž še niso imeli pušk v rokah in so bili vajeni le samokresov. Lahkomiselnost, da so brez zadostnega kritja streljali in da so skoraj slepo verjeli v uspeh svojega orožja, je prepričala Erika o tem, da se šele pred kratkim dobili puške od Rogerja. Mladenič se je za hip sklonil izza skale, pomeril in ustrelil. Tudi drugi lopov je bil ranjen in se je kričaje vlekel proč od skale. Ostali so postali bolj previdni. Ojačenje so dobili: tistimi, ki so bili zastali in na Rogerjev ukaz so se poskrili. Erik jih ni videl, a zanj niso bili nevarni: streljali niso dovolj daleč in krogle so pred skalo popadale na tla.

ba bo napravila 2600 posnetkov na film male oblike, in sicer bodo ti posnetki obsegali člane cesarske rodbine, vidne osebnosti iz političnega in splošnega življenja, prizore iz ljudskega življenja, iz prometa itd. To zbirko bodo zaprli v neuničljivo kovinsko posodo, ki vanjo ne bo mogel vdirati zrak, in jih z njo vred svečano pokopati. Šele čez tisoč let naj bi to posodo izkopali in si pogledali, kakšno je bilo življenje na Japonskem v današnjih dneh.

Roža, ki menja barvo. Japonci, ki slovijo kot najboljši vzgojitelji cvetja, so vzgojili rožo, ki je v senci bela, na soncu postane rdeča, ponoči pa dobi voščeno barvo. Vse te spremembe si sledijo v zelo kratkih presledkih.

(Dalje sledi)

del z nje na tla ter si pri tem zlomil hrbtenico. Poklicali so takoj bližnjega zdravnika iz Dobrovnika, ki je ponesrečenca prepejal s svojim avtomobilom v bolnico v Mursko Soboto. Poškodbe pa so bile tako hude, da je že med potjo podlegel ter je v Martjancih izdihnil, nakar se je zdravnik vrnil ter ga odpejal nazaj domov. Pogreb je bil v soboto, dne 31. avgusta. Naj mu bo lahka zemlja. Ostalim naše sožalje. Rajni zapuška ženo in tri nepreskrbljene otroke.

Smrtna kosa v Novi Štiti pri Gornjem gradu. Pretekli teden je umrla po kratki bolezni Lenka Sinkovc. Pokojnica je bila dobra žena in vrla mati. Naj ji bo Bog milostljiv sodnik! — V petek pa je umrl v ljubljanski bolnici po petdnevni težki bolezni Franc Rihter, star šele 19 let. Pokojni France je bil vedno zdrav in vesel ter globokoveren in res pravi vzor poštenega slovenskega fanta. Naj mu bo zemljica lahka!

Najstarejša družbenica šentvidske Mar. družbe umrla. Dne 25. avgusta je v Gospodu zaspala radi zastrupljenja krvi samska pos. v Sv. Vidu pri Planini Jožica Pogačnik, stara 76 let. Bila je zglebna Marijina družbenica, članica Prosvetnega društva, dolgoletna naročnica »Slov. gospodarja« in raznih drugih nabožnih listov. Zavarovana je bila tudi pri Karitas in tako lepo poskrbela za svoj pogreb in sv. maše. Njen domek je bil dostikrat zatočišče marsikateri revici. Kdor ima čisto vest, se lahko tudi v žalostnih časih nasmehlja, ker se mu niti smrti ni treba bati. To je veljalo za rajno Jožico, ki ji želimo sladko spanje, njeni še živeči sestri Amaliji naše globoko sožalje!

Žena-trpinka umrla v Tekačovem pri Rogški Statini. Rodinski zvonovi so nam naznanili žalostno vest, da nas je zapustila po mučni bolezni Terezija Boršič v starosti 73 let. Za nje no bridko trpljenje ji naj bo ljubi Bog milostljiv sodnik — ostalim pa naše sožalje!

Smrtni slučaj v Rajhenburgu. Neizprosna bela žena nam je iztrgala pridno in dobro ženo v njenih najlepših letih, g. Pavlino Solina, gostilničarko in trgovko iz Dolskega pri Rajhenburgu. Umrla je zadeta od kapi. Pokojna je bila nadvse blaga in splošno priljubljena žena ter usmiljena do revežev. Kako je bila priljubljena, je pričala množica ljudstva, ki jo je spremljala zadnji poti. Pred hišo žalosti in na grobu ji je še v slovo lepo in prav občuteno zapel domači moški in mešani pevski zbor nekaj žalostink. — V zgodnjih jutranjih urah se je raznesla žalostna vest, da sta se ponesrečila v tukajšnjem rudniku dva mlada fanta-rudarja, eden star 19 let, drugi pa 25 let. Niti mesec dni nista bila v službi in sta se zelo veselila svoje prve plače, pa jima ni bilo dano čakati. Enega je že v rovu pobilo takoj do smrti, drugi se pa zdravi v bolnici, kamor so ga prepejali težko ranjenega. — V visoki starosti je umrl pos. Preskar Jakob iz Cerenca. Bil je mož odločno krščanskega značaja, član Apostolstva mož in dober gospodar. — Pokopali smo tudi še isti teden ženo Kink iz Presladola in vestno Mar. družbenico Požun Terezijo iz Kladja. Iz Rimskih Toplic so pripeljali zemske ostanke pokojne Helene Derstvenšek, ki je umrla v starosti 82 let. Svoja stara leta je preživela pri svoji hčerki gđc. Jožefi Derstvenšek, učiteljici v Rimskih Toplicah. Bila je blaga žena, ki je ljubila svojo rodno grudo in je želela v njej tudi počivati. Vsem skupaj naj Bog podeli večni mir in pokoj, preostalim naše sožalje!

Kratke tedenske novice

Minister za telesno vzgojo naroda Dušan Pančič je izjavil, da se pripravja pri nas zakon o organizaciji enotne mladinske vzgoje.

V Sloveniji je letos priglasihih 180.000 dvokoles. Najavljeneh je še nadaljnjih 20.000 tablice za kolesa. V Ljubljani pride že na vsakega četrtega eno kolo.

Sporazum med Romuni in Bolgari je bil dne 6. septembra v Craiovi zaključen a podpisom. Bolgari bodo vkorakali v odstopljeno južno Dobrudžo 20. septembra.

General Antonescu, diktator Romunije, bo navezal usodo države po odstopu kralja Karola in njegovi preselitvi v Švico na Nemčijo in Italijo.

Romunski ministrski predsednik general Antonescu je zaplenil v Švico pobeglemu kralju Karolu vse v Romuniji ostalo premoženje.

Francoski maršal Petain je preosnoval svojo vlado. Izpremembe so v zvezi s pogajanjmi med francosko in nemško vlado.

Francoska vlada skaša doseči v Londonu omiljenje zapornih (blokadnih) ukrepov za dovoz živil iz Amerike. Zedinjene države so ponudile Franciji živila za vse po Nemcih nezasedeno francosko ozemlje.

Zadnje letalske napade na London in na angleški otok vodi s francoske obale nemški državni maršal Göring.

Novo nemške letalske bombe nimajo več jeklenega, marveč cementni plašč. Njihov učinek ni tako močan kakor pri bombah z jeklenim tulcem.

Dne 1. septembra 1940 je nadzirala Nemčija skupno 1.596.000 kvadratnih kilometrov s 159 milijoni 506 tisoč prebivalci, Sovjetska zveza 21 milijonov 632.600 kvadr. kilometrov in 191.627.000 prebivalcev, Anglija v Evropi 346.900 kvadr. kilometrov in 47.982.000 prebivalcev.

Za prvega namestnika sovjetskega ljudskega komisarja za zunanje zadeve ali zunanjega ministra Molotova je bil imenovan A. Višinskij, ki se je rodil leta 1883. v Odesi in je potomec poljske rodovine.

Ameriški kongres ali parlament je izglasoval z 208 proti 200 glasovom zakonski predlog o splošni vojaški obveznosti. Vpisovanje obveznikov se odloži za en mesec, da bi se dala pobuda za prostovoljni vpis.

Ameriška vlada je naročila gradnjo 201 vojne ladje, katere bodo stale 230 milijard dolarjev, kar je doslej največji gradbeni program v zgodovini človeštva.

Predsednik južnoameriške republike Paragvaj je postal 7. septembra s svojo ženo smrtna žrtev letalske nesreče. Odpovedala sta oba motorja na letalu, ki je treščilo na tla in so se ubili vsi, ki so bili v letalu.

Gramofonska igla, ki svojo ostrino sproti ostri, je letos razstavljena na velesejmu v Leipzigu v Nemčiji. S to iznajdbo bo mogoče preigrati tisoče plošč brez premenjave igle.

Ali si že obnovil naročnino?

Razmerje med Irce in Angleži

300 let so Irce tlačili Angležem

Odkar je postala Angleška pod Henrikom VIII. protestantska, Irski pa ostala zvesta katoliški veri, je zlorabljala angleška gospoda svoj položaj v to, da je irske podložnike izžemala. Angleži so odvezemali Irce zemljo, da so jo delili med angleške lorde (plemenitaše), ki so živeli od dohodkov v Londonu, ne da bi se le zmenili za usodo irskih zakupnikov ter poljedelskih delavcev, ki niti za vsakdanji kruh niso zaslužili.

Kljub vsej brezobzirnosti pa Angležem ni uspelo Irce tako podjarmiti, da bi se izjavili pripravljene za angleško nadvlado. Angleški vojaki so Irce tako temeljito premagali, da se niso upali očitno upirati. Poslužili so se pa napram tlačiteljem takih odpornih načinov, da so storili angleški posestniki vse, samo da bi se poravnali z delovnim irskim narodom. Irce se za mirno poravnavo niti zmenili niso. Rajši, ko bi bili sklenili navidezno pomirjenje, so bili pripravljeni na največje žrtve. Boj med Angleži in Irce se je od 1840—1850 tako poostiril, da je začelo irsko prebivalstvo strahovito nazadovati. Rajši kakor bi bili skupno delali z angleškimi veleposestniki, so puščali irski zakupniki zemljo neobdelano v očigled gladovanju. Od leta 1845—1851 se je skrčilo irsko prebivalstvo od 8¼ na 6¼ milijona. Vzroki toliko nazadovanja so bili: lakota, bolezni in izseljevanje.

Irski postane angleški dominijon

Iz ravnokar označenega razmerja je razvidno, da so storili Irce med svetovno vojno vse, da bi se bili otresli angleških tlačiteljev. Roger Caument, eden od irskih voditeljev, je skušal aprila 1916 zanetiti med domačini upor proti Angležem. Angleži pa so ga ujeli ter obesili.

Šele po svetovni vojni je začela Anglija kazati več zanimanja za tlačeno Irsko. Spomladi leta 1918. se ni upala angleška vlada raztegniti splošne vojaške obveznosti na Irce. Decembra istega leta so bile razpisane volitve, pri katerih je izvojevala irska narodna stranka od 106 irskih poslanskih mest 73. En del teh poslancev se je strnil februarja 1919 v

Čudežna rastlina življenja in smrti. John James je prebil 30 let življenja v pustolovščinah. Kot majhen otrok brez staršev je prišel v Južno Ameriko. V Boliviji je bil pastir, končno je delal za Forda, sekajoč kavčukova drevesa na obalah, reke Amazonke. Nekoč je opazoval, kako je Indijanec zbiral koreninice neke rastline, jo stolkel v prah in metal v reko. Voda je postala na površju mlečnobela, ribe so plavale sem in tja kakor omamljene. Kmalu se je nabralo na površju več rib, bile so mrtve. Indijanec jih je igraje pobasal v mrežo, jih spekel in snedel. James je takoj spoznal, da ima rastlina strupen učinek na življenje rib. Istočasno je dobil neki peruanski učenjak nalogo, proučiti

Mogočni Ju

Povest iz domačih hribov

*

Če bi pa Tilko ogoljufali za teh tri tisoč goldinarjev, ki jih je dobila po očetu, bi ji splavali tudi ti zadnji upi po vodi. Ne, to se ne sme zgoditi. — Nekaj dni že je Trezika premišljevala, ali naj bi pisala prijateljici in jo opozorila na nevarnost, zdaj pa se je pripravila v kot svoje trgovine, vzela je pismo in jela pisati. Toda komaj je spisala prve vrste, so se odprle duri in začula je znan moški glas:

»Ali imate cigare?«

»Seveda,« je odgovorila Trezika in stopila k polici. Tedajci pa je obstala kakor ukovana in je prestrašeno zastrmelala došlec v obraz.

»Gospod doktor, vi?« je potem zašepetala.

»Veseli me, da me še poznate,« je rekel veselo. »Pozdravljeni, gospodična Trezika!«

Ni mu dala sreče, umaknila je pogled in pobesila oči.

»Preden si izberem cigare, bi vas rad nekaj vprašal,« je spet začel. »Gospodična Trezika, ali niste česa izgubili?«

»Kaj naj bi bila izgubila?« je dejala hladno.

»Že pred štiri leti. Kak prstan ali kaj?«

20

Kri ji je udarila v lice in šel čez nekaj časa je šepnila:

»Bog ve, kam se je prstan izgubil.«

Z levega mezinca je potegnil zlat prstan in ji ga pomolil:

»Dobro si ga oglejte, gospodična Trezika! Ali ni morda vaš?«

Hlastno je segla po njem.

»Da, da, moj je. Za božje voljo, gospod doktor, kako pa ste vi prišli do njega?«

»Neka gospodična Trezika Dobrovnik mi ga je poslala, zraven pa še prav osorno odpoved.«

»To ni res, to je vse zlagano. Prstan sem izgubila ali pa, kar se mi zdi še bolj verjetno, mi ga je kdo ukradel. Strašno mi je bilo hudo po njem.«

»Da, da! Vi niste krivi, gospodična. Vse vem. Mi je že Končnikova Tilka v Šmarjeti povedala, danes pa sem že vse na drobno izvedel.«

»Kaj ste izvedeli?«

»Da je Senčarjev Urh prstan izmaknil in da ga je doktorju Hudniku dal. Ta ga je dal neki Škerjančki, naj ga meni pošlje in zraven še ponarejeno pismo z vašim podpisom.«

»Z mojim podpisom gotovo ne.«

»Ne, ne, ponarejen je bil. Toda pisava je bila tako spretno posneta po vaši, da bi bil tudi kak pametnejši od mene nasedel.«